

Projekt

z dnia 18 grudnia 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KOBYŁKA**

z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) w zw. z art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 24 września 2025 r. (data wpływu do Urzędu Miasta Kobyłka to: 26.09.2025 r.) na rażące nieprawidłowości w działaniu Ośrodka Pomocy Społecznej w Kobyłce, znak sprawy: BRM.1510.9.2025, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu przedmiotowej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta Kobyłka, zobowiązując Przewodniczącą do zawiadomienia skarżącej o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miasta Kobyłka

Sylwia Jaźwińska

Uzasadnienie

Dnia 26 września 2025 r. do Urzędu Miasta Kobyłka wpłynęła skarga mieszkanki na rażące nieprawidłowości w działaniu Ośrodka Pomocy Społecznej w Kobyłce (dalej: „Skarga”).

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, rada gminy rozpatruje skargi na działanie wójta i gminnych jednostek organizacyjnych, wnioski oraz petycje składane przez obywateli, w tym celu powołuje Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Przewodnicząca Rady Miasta Kobyłka skierowała Skargę do rozpatrzenia przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, która na posiedzeniu stwierdziła, że Skarga będąca przedmiotem analizy jest trzecią skargą skarżącej, która kolejny raz wnosi, że nie zgadza się z przyznaniem usług opiekuńczych i socjalnych matce i zarzuca nie przeprowadzenie wywiadu środowiskowego z udziałem skarżącej. Poprzednie skargi zostały rozpatrzone uchwałą Nr IX/109/2024 Rady Miasta Kobyłka z dnia 19 grudnia 2024 r. oraz Nr XIV/166/2025 z dnia 26 maja 2025 r.

Ponieważ do Skargi zostały załączone dodatkowe dokumenty oraz powołane nowe okoliczności, Komisja podjęła decyzję o konieczności ponownego merytorycznego zbadania sprawy.

W myśl art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214, dalej „u.p.s.”) rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza się u osób i rodzin korzystających lub ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej w celu ustalenia ich sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej oraz u osób, o których mowa w art. 103 u.p.s., tj. małżonka, zstępnych lub wstępnych w celu ustalenia wysokości świadczonej przez nich pomocy na rzecz osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia.

W sytuacji gdy ze względu na stan zdrowia osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia nie można uzyskać podczas wywiadu wymaganych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 107 ust. 5b u.p.s. i nie ma możliwości uzyskania podpisu tej osoby, pracownik socjalny odnotowuje ten fakt w kwestionariuszu wywiadu (§6 rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 8 kwietnia 2021 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 893, z późn. zm., dalej „Rozporządzenie”).

Stosownie do §7 ust. 1 i 2 Rozporządzenia w przypadku konieczności przeprowadzenia wywiadu z osobą ubezwłasnowolnioną wywiad przeprowadza się z jej opiekunem prawnym albo kuratorem, w obecności osoby ubezwłasnowolnionej i w miejscu jej przebywania. W razie konieczności przeprowadzenia wywiadu z osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji, nad którą jest sprawowana opieka, wywiad przeprowadza się w obecności opiekuna tej osoby i w miejscu jej przebywania.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych wywiad ma ustalić sytuację rodzinną, osobistą, majątkową i dochodową konkretnej osoby (lub rodziny), więc najbardziej pożądane jest uzyskanie informacji bezpośrednio od osoby, której ma być udzielona pomoc. W przypadku osób, które nie mają pełnej zdolności do czynności prawnych (np. osób niepełnoletnich), informacji w ramach wywiadu może udzielić ich opiekun prawny. „Informacje mogą pochodzić również od tych osób, jeżeli są one w stanie ich udzielić. Wyjaśnienia składane w ramach wywiadu środowiskowego nie mają bowiem charakteru oświadczeń woli, lecz stanowią jedynie informacje o faktach” (wyrok NSA z 17.11.2009 r., I OSK 551/09).

Jak wskazuje doktryna: „Wywiad nie jest jedynym możliwym dowodem, a w postępowaniu w sprawie świadczeń z pomocy społecznej należy dopuścić także inne dowody z odpowiednim zastosowaniem Kodeksu postępowania administracyjnego, zwłaszcza gdy występują przeszkody w przeprowadzeniu wywiadu. Wówczas, w miarę możliwości, należy przeprowadzić wywiad z rodziną osoby zainteresowanej, dokonać oględzin miejsca zamieszkania, zebrać dane posiadane z urzędu oraz dopuścić inne możliwe dowody” (Sierpowska [w:] Pomoc społeczna. Komentarz, wyd. VI, Warszawa 2023, art. 107).

Odnosząc powyższe do złożonej Skargi, Komisja uznała, że ze złożonej przez Skarżącą dokumentacji nie wynika aby beneficjentka świadczeń z Ośrodka Pomocy Społecznej w Kobyłce została ubezwłasnowolniona (częściowo lub całkowicie), ani też nie zostały przedstawione dowody na okoliczność braku możliwości samodzielnej jej egzystencji z powodu choroby psychicznej bądź też inne przeszkody w przeprowadzeniu wywiadu z samą zainteresowaną uzyskaniem świadczeń.

Wobec powyższego Komisja uznała za niezbędne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie, dlatego też pismem z dnia 18 listopada 2025 r. zwróciła się do skarżącej z prośbą o udzielenie informacji czy względem beneficjentki świadczeń zostało wydane orzeczenie o ubezwłasnowolnieniu całkowitym lub częściowym, czy został ustanowiony opiekun lub kurator lub czy zostało wydane orzeczenie Zespołu

do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności, z którego by wynikało, że matka skarżącej jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

Pismem z dnia 1 grudnia 2025 r. skarżąca wskazała, że nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na ww. pytania.

Po przeanalizowaniu przedmiotowej sprawy oraz wnikliwej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że przy przyznawaniu świadczeń pracownicy OPS w Kobyłce kierowali się zasadami etyki zawodowej, dobrem osoby uprawnionej do świadczeń, poszanowaniem jej godności oraz prawa do samostanowienia. Udzielenie świadczeń na rzecz mieszkanki odbyło się z poszanowaniem jej woli oraz prywatności, bez ingerowania w kwestie prywatnych konfliktów rodzinnych. Pracownik socjalny miałby obowiązek ustawowy przeprowadzenia wywiadu środowiskowego z opiekunem lub kuratorem w przypadku ubezwłasnowolnienia lub konieczności przeprowadzenia wywiadu z osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Ponadto, pracownik mógłby przeprowadzić wywiad z rodziną wnioskującego o świadczenie, gdyby zaistniały przeszkody uniemożliwiające przeprowadzenie wywiadu z samą zainteresowaną. W niniejszej sprawie Skarżąca nie wykazała żadnej z powyższych przesłanek, co wskazuje na bezzasadność zarzutu względem OPS w Kobyłce. W toku czynności wyjaśniających Komisja stwierdziła, że **OPS w Kobyłce przyznając świadczenie osobie, która takiego świadczenia w danym momencie potrzebowała, wypełniła obowiązek ustawowy określony w art. 100 u.p.s., tj. kierowania się przede wszystkim dobrem osoby korzystającej z pomocy społecznej.**

Biorąc pod uwagę powyższą skargę należało uznać za bezzasadną.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.